
Проблеми гендерної дискримінації жінок в текстах англомовних анекдотів

Анастасія Птушка

Кафедра іноземних мов, Харківський національний автомобільно-дорожній університет, м. Харків, Україна

ORCID 0000-0003-3177-5370

Для цитування цієї статті:

Птушка Анастасія. Проблеми гендерної дискримінації жінок в текстах англомовних анекдотів. International Science Journal of Education & Linguistics. Vol. 2, No. 3, 2023, pp. 106-113. doi: 10.46299/j.isjel.20230203.11.

Надійшла до редакції: 27 квітня 2023 р.; **Схвалено:** 02 травня 2023 р.;

Опубліковано: 01 червня 2023 р.

Анотація. У статті порушено питання гендерної дискримінації жінок в англомовних гумористичних текстах. Сексизм (або дискримінація жінок) – це розходження або виключення обмеження за ознакою статі, що спрямовано на ослаблення або зводить нанівець визнання, користування або здійснення жінками, прав людини й основних свобод у соціальній, культурній, політичній, економічній, цивільній чи будь-якій іншій галузі. Концепція сексизму стала використовуватися феміністками для визначення дій і ідеологій, що мали на увазі під собою дискримінацію, спрямовану проти жінок. Феміністський рух ставив своєю метою також показати громадськості, що це явище є не менш непридатним і несправедливим, ніж ті, котрі засуджують і спрямовані проти представників іншої віри, раси або політичних ідей. Тільки поява самого терміну «сексизм» для позначення й осудження дискримінації однієї статі іншою свідчить про те, що це був величезний крок у розвитку суспільної свідомості, у порівнянні з тим, що до цього така дискримінація вважалася нормою й природним станом речей, відповідно до якого певні функції і соціальні ролі були визначені для жінок. Сексистські стереотипи, що самі є результатом нерівності між статями, у свою чергу стають засобом, що сприяє подальшій статевій дискримінації. Чим молодше діти, тим менше вони здатні протистояти могутнім стереотипам, що спрямовані на представлення протилежної статі, використовуючи його загальноприйняті властивості, якості, характерні риси і недоліки. Але у світлі подій, що відбуваються, статева дискримінація втрачає свій вплив і з'являється рівноправність. В англомовних гумористичних текстах, які найбільшою мірою концентрують у собі побутову оціночність яскраво зображені найпопулярніші джерела сексистських стереотипів. Основним засобом англомовних анекдотів є перебільшення та висміювання жіночих рис характеру. Результати аналізу дозволяють говорити, що англомовні анекдоти, які містять дискримінаційну складову по відношенню до жінок характеризуються стереотипністю думки та основну їх частину можна поділити на такі категорії: жарти про сварливих жінок; жарти про обмежені розумові здібності осіб жіночого полу; жарти про домашні обов'язки; жарти про жінок за кермом; жарти про жадібність та меркантильність жінок та інші.

Ключові слова: анекдот, гумор, дискримінація, жарт, сексизм, соціалізація.

1. Вступ

Гумор перебуває у фокусі наукових досліджень, що проводяться з філософської, психологічної, соціологічної, антропологічної та лінгвістичної точок зору [1; 2; 3]. Якщо

дослідники, які працюють у межах перших чотирьох напрямів, можуть розглядати гумор як єдиний (хоча й багатогранний) феномен, то лінгвісти, які аналізують його семантичні, когнітивні, соціолінгвістичні чи прагматичні механізми, обов'язково звужують сферу свого дослідження до його конкретних проявів, яких велика безліч [4]. Гумор визначається як спосіб комунікації, який зберігає культуру народу та передає її поколінням [2]. В свою чергу, сексистський гумор створює контекст, який виправдовує вираження упереджень щодо жінок. Сексистський гумор сприяє встановленню таких гендерних дисбалансів шляхом мовчазного утвердження переконань, які виправдовують соціальну систему, що ставить жінок у несприятливе становище. Сексистські жарти підривають симпатію до жінок та прав жінок і відкидають їх як таких, що не заслуговують на увагу. Доказано, що чоловіки з вищим рівнем ворожого сексистського ставлення висловлюють переконання які виправдовують гендерний статус-кво більшою мірою після впливу сексистського гумору порівняно з нейтральним гумором або негумористичним сексистським матеріалом [4].

Актуальність дослідження обумовлена тим, що сьогодення існує бурхливий розвиток різноманітних видів гумору, які відносяться до різних культур та спільнот і це змусило вчених звернути увагу на різновиди гумору, що мають міждисциплінарний характер і належать до важливих факторів успішного здійснення мовної комунікації [5], а також визначається у розгляді суспільного сексистського гумору, який займає в XXI столітті одне з провідних місць.

2. Об'єкт і предмет дослідження

Звертаючи увагу на сьогодення об'єктом дослідження стали види розмовного гумору та суспільний сексистський гумор в текстах англomовних анекдотів, а предметом дослідження є специфічні явища сексизму, які чітко демонструють проблеми дискримінації жінок в текстах англomовних анекдотів.

3. Ціль дослідження

У межах статті полягає у детальному розгляді специфічних явищ сексизму та сексистського гумору в текстах англomовних анекдотів.

4. Аналіз літератури

Сучасні літературні джерела дають величезну кількість визначень поняттю «сексизм». Його розглядали такі відомі науковці як О. Щотка [6], А. Птушка [7], А. Мартинюк [8], В. Агеєва та С. Оксамитна [9] та багато інших. Поняття сексизму тісно взаємопов'язано з феміністським рухом і ідеями. Концепція «сексизму» стала використовуватися феміністками для визначення дій і ідеологій, що мали на увазі під собою дискримінацію, спрямовану проти жінок [10]. У сексистських чоловічих і жіночих стереотипах занижується жіноча гідність, у той час як важливість хлопчиків і чоловіків всіляко підкреслюється. Більш того, спостерігається певна однаковість у представленні чоловічих і жіночих образів, створюючи тим самим певний бар'єр між двома групами, що, у свою чергу, приводить до критики однієї групи іншою. Інакше кажучи, чоловічі і жіночі образи настільки стереотипні, що вихвалання чоловічих якостей неминує має на увазі під собою приниження жіночих.

Стереотипи можуть виявлятися в найрізноманітніших формах: у вигляді зображень, відношень, почуттів або ж дій. За своїм змістом вони можуть відноситися або до фізичних характеристик певної групи, їх інтелектуальним, емоційним або вольовим якостям, або ж до положення, яке вони займають у суспільстві й політиці. Як приклад, твердження «усі чоловіки агресивні» є сексистським, тому що воно має на увазі, що агресія є вродженою чоловічою якістю і не бере до уваги виховання з раннього дитинства, спрямоване на те, що

хлопчики не повинні тримати усі свої почуття в собі, і агресія повинна мати вихід – бути спрямована на інших, у той час як дівчата повинні стримувати подібні почуття і придушувати своє невдоволення. Тексти й ілюстрації, де жінки зображуються винятково в ролі дружини або матері, показують, що єдиними заняттями жінки є її діти, родина і чоловік і є сексистськими. Зображення чоловіка як голови сім'ї, що керує дітьми і дружиною також є сексистським, оскільки в багатьох родинах існує розподіл обов'язків між чоловіками і жінками по піклуванню про дітей, прийняттю рішень і т.і. У той же час твердження, що чоловіки не здатні доглядати за дітьми також сексистське, що не бере до уваги факти сучасного життя.

Сексистські стереотипи використовуються у відповідності із суворою двоїстою логікою, приписуючи жінкам ті якості і недоліки, яких, вважається, у чоловіків бути не може, а чоловікам такі позитивні і негативні якості, що відсутні у жінок. Без сумніву, такий розподіл сексистських стереотипів засновано на упередженнях, і з них витікає, що чоловіки мають велику кількість позитивних якостей (хорообрість, розум, самовпевненість, професійна компетенція, пристрасть до ризику і пригод, ініціативність, працездатність), у той час як у жінок ці «чоловічі» якості відсутні, тому що їм властиві «жіночі» чесноти, яких, приблизно, немає в чоловіків.

Використання суспільством терміну «сексизм» свідчить про те, що різниця в соціальному стані чоловіків і жінок більше не розглядається з погляду біологічних розходжень чи певної місії, відведеної жінці Богом, але є результатом несправедливого суспільного ставлення і помилкових поглядів.

В свою чергу, англомовний анекдот – невелике забавне, гумористичне оповідання [5]. Визначення цього терміну давали такі відомі науковці, як: В. Гусев [1], D. Chiaro [2], S. Attardo [4], V. Raskin [3], W. Nash [5] та інші. Анекдот є ідеальною ілюстрацією текстового триединства: актуальний текст, віртуальний текст та текстотип [4].

До цих пір увагу дослідників концептуаріїв культури притягали в більшості випадків світоглядацькі концепти та світоглядацьке в концептах [11; 12]. Таким чином, вибирався матеріал, на основі якого здійснювалось моделювання концептів: філософсько-публіцистичні оповідання, лексикографічні джерела, тексти, що знаходяться на вершині текстової ієрархії сучасної культури. Для вивчення утилітарних концептів та утилітарного в концептах слід звернутися до нижчих елементів цієї ієрархії; до текстів, що узагальнюють щоденний досвід носіїв культури та функціонують у щоденній комунікації [4].

Текстами, що концентрують у собі побутову оцінюваність, виявляються фольклорні гумористичні тексти – анекдоти [2]. Саме вони закривають ту нішу, яку залишають після себе прислів'я та приказки, що поступово виходять із вжитку, як ознака аграрного суспільства [1]. Знімається значна доля відповідальності мовця за цінність, що проголошується (це жарт і нічого більше), відкриваються можливості для конформістського відказу від цінностей, якщо вони протистоять баченню світу адресанта. Головними функціями анекдоту, як і гумору взагалі є по-перше, компенсуюче зниження офіційних цінностей, по-друге, викорінення ознак, визнаних в сучасній культурі соціально небезпечними [4].

В анекдотах швидко та адекватно відображаються зміни в утилітарно-ціннісному відображенні світу [2; 4]. Висока експліцитність оцінки та лаконічність текстової форми робить анекдоти ідеальним джерелом для формування словника – концептуарія тієї або іншої культури [4].

5. Методи дослідження

Відповідно до поставленої мети в статті були використані описовий та загальносистемний методи, а також був уживаний інтерпретаційно-текстовий аналіз.

6. Результати дослідження

Отже, мова не просто відображає природу суспільства; вона слугує основним засобом побудови та підтримки цього суспільства. Її існування та розвиток тісно пов'язані з соціальними установками людей і значною мірою залежать від їхніх соціальних поглядів і цінностей, тому соціокультурна поведінка та установки людей, а також їхні думки знаходять своє відображення у використанні ними мови.

Соціолінгвістика – це наука, яка вивчає взаємозв'язок між мовою і суспільством, між використанням мови і соціальними структурами, в яких живуть користувачі мови [13].

Загальноновизнано, що соціолінгвістика як самостійна дисципліна виникла в середині 1960-х років. Історично та соціологічно наше суспільство є людиноорієнтованим і людиноцентричним. Але дискримінація за ознакою статі відчувається і зустрічається повсюдно. Жінки завжди вважалися нижчими за чоловіків. Їх дискримінували в той чи інший спосіб.

Сексизм в англійській мові є відображенням сексизму в соціальній дійсності. До сих пір сексизм існує в мові, і жінки мають свою власну мову, яка відрізняється від мови чоловіків у суспільстві та поступається їй.

Що стосується причин сексизму в англійській мові, то тут вважається, що є два основних фактори: один – соціально-економічні причини, а другий – соціалізація.

Щодо соціально-економічних причин, то саме нерівність статусу між чоловіками та жінками призвела до дискримінації за ознакою статі. У цьому сенсі сексизм в англійській мові корениться в різному ставленні до чоловіків і жінок.

На початку історії людства жінки домінували в економічному житті, вони мали вищий соціальний статус, ніж чоловіки. У процесі розвитку людської цивілізації, коли людське суспільство увійшло в патріархальний стан, чоловіки, скориставшись своєю фізичною силою, взяли гору в економіці і стали відігравати все більшу роль у суспільному господарстві. Соціальний статус чоловіків поступово переважав над соціальним статусом жінок. Жінки були обмежені у своїх можливостях, перебували в залежності від чоловіків. Вони втрачали свій соціальний та економічний статус, і з'явилося давнє стереотипне уявлення про те, що жінки відповідають тільки за домашні дрібниці, а чоловіки працюють на стороні як годувальники.

Що стосується соціалізації, то в процесі людської цивілізації, який ще називають соціалізацією, мова формувалася і з часом змінювалася з плином часу. Таким чином, однією з найважливіших причин мовного сексизму є соціалізація.

Соціалізація починається з народження. Вона формує у людей відповідну поведінку. Значна частина поведінки людей є результатом соціалізації. Діти вчаться належній поведінці через рольові моделі, ігри та іграшки, дитячі книжки та освітні школи. Вони вбирають в себе упередження щодо дівчат і жінок, які містяться в статеві упереджених підручниках, і розвиваються відповідно до статі. Наприклад, деякі дитячі книжки можуть навіювати дітям, що наука – це сфера, створена для чоловіків. Вони виховують чоловіків мужніми, рішучими та сміливими, а від дівчат вимагають бути ввічливими, стриманими, слухняними та ніжними. Вчителі, а також батьки, які також є важливими агентами соціалізації, схильні вважати хлопчиків більш творчими, ніж дівчаток, тим самим створюючи багато особистісних і поведінкових моделей.

Засоби масової інформації також мають великий вплив на уявлення людей про гендер. Люди проводять багато часу, дивлячись телевізор та читаючи газети. Тому мало хто уникає впливу яскравих зразків, образів, інформації та цінностей у світі, які надають засоби масової інформації, серед яких деякі є упередженими за ознакою статі. Через вплив суспільства та культури, ідеологія залежності жінки від чоловіка глибоко вкоренилася і перетворилася на своєрідну соціальну психологію.

Отже, сексизм у мові є дуже важливим новим питанням для обговорення, якому надають значення багато країн світу. За своєю природою сексизм у мові тісно пов'язаний з явищем гендерної дискримінації, оскільки мова є соціальним явищем і відображає соціальну дійсність, витоки сексизму в мові простежуються в соціальному підґрунті. З огляду на це, мова є не лише дзеркалом, яке відображає соціальну дійсність, а й інструментом увічнення суспільного устрою.

Розглядаючи проблеми гендерної дискримінації жінок в текстах англомовних анекдотів, треба зазначити, що загалом жарти, які дискримінують жінок можна поділити на категорії, такі як: жарти про сварливих жінок; жарти про обмежені розумові здібності осіб жіночого полу; жарти про домашні обов'язки; жарти про жінок за кермом; жарти про жадібність та меркантильність жінок та інші. До таких прикладів можна віднести наступний анекдот:

«When a man opens the car door for his wife, you can be sure of one thing, either the car is new or the wife is» [13].

В цьому прикладі ми бачимо порівняльний ефект, використаний в анекдоті. Досить часто чоловіки говорять, що вони люблять жінок та автомобілі. В цьому прикладі ми можемо побачити що жінок порівнюють з автомобілем. І якщо, чоловік матиме новий автомобіль, а з жінкою вони вже давно у шлюбі, то на першому плані в нього буде новий автомобіль.

Також в даному жарті наявна ще одна думка, чоловік проявляє турботу та увагу лише щодо нової дружини, для того щоб завоювати її любов, а після декількох років спільного життя, жінка відходить на другий план.

«There are two ways to understand the logics of women. Unfortunately, none of them works» [14].

В цьому анекдоті основною думкою є недосяжність жіночої логіки для чоловіка. Не має жодної можливості у чоловіка зрозуміти чим керувалася жінка, коли приймала певні рішення. Комічність цього анекдоту підсилюється безвихідністю ситуації. Було лише два шляхи, які б могли приблизити чоловіків до розуміння жіночої логіки, про те й ті виявилися не робочими.

Таким чином, робиться акцент на тому, що жіноча логіка, це щось незрозуміле, недосяжне і те що не підкорюється ніяким законом людського існування. І як би чоловіки не старалися зрозуміти жінку, які б способи вони не застосовували в них все одно не вийде, оскільки ця місія є неможливою.

« - Why are there no women on the moon?

- Because it doesn't need to be cleaned» [15].

Даний анекдот наголошує на обов'язках жінок прибирати та займатися хатніми справами, а тому на Місяці їм робити немає що, оскільки Місяць не потрібно прибирати чи чистити.

Таким чином основна мета жіночого існування зводиться лише до одного обов'язку – прибирати, оскільки нічим іншим жінка займатися не може. Жінок не розглядають як науковців чи вчених, їх не асоціюють із серйозним професіями. Проте жіночі здібності не поступаються чоловічим, і жінок космонавтів можна назвати велику кількість.

«A successful man is the one who makes more money than his wife can spend. A successful woman is the one who can find such a man» [15].

Звичайно анекдоти не могли обійти тему меркантильності жінок та їх любові до марнотратства. В цьому прикладі ми можемо бачити гіперболізацію важливості грошей для жінок. Успіх чоловіка вимірюється лише його зарплатнею, яка має бути більшою ніж його жінка може витратити. А для жінки, основною метою життя є пошук такого чоловіка, котрий повністю буде її забезпечувати.

Таким чином, відповідно до основної думки цього анекдоту, жінки не можуть самі подбати про себе та оплачувати свої потреби, і їм потрібно лише «вдало» вийти заміж.

«Why do women like smart men? Opposites attract» [15].

Знову бачимо приниження розумових здібностей жінок. Жінки люблять розумних чоловіків, так – це факт, проте говорити що причиною цього є те, що протилежності притягуються є образливо по відношенню до жінки. Чоловіки також люблять розумних жінок, про те в їх розумових здібностях не має сумнівів. Такі жарти втрачають актуальність, якщо звернути увагу на приклади розумних та впливових жінок, котрі займають вагоме місце у суспільстві та не поступаються, а у деяких випадках і опережують чоловіків.

«*You know there is a company selling real brains for transplant now? A male brain costs \$75000 and a female brain costs \$25000*» [15].

Комічність цього анекдоту передається абсурдністю ситуації, в якій чоловічий мозок коштує в три рази дорожче ніж жіночий. Тобто чоловіки в рази розумніші, дотепніші, кмітливіші а ніж жінки. Велика кількість англомовних анекдотів спрямована на висміювання розумових здібностей жінок, хоча у сучасних реаліях, це не доречно.

«- *What is the difference between a battery and a woman?*

- *A battery has a positive side*» [14].

Відповідно до цього анекдоту жінку порівнюють з батарейкою, і їх різниця в тому, що батарейка має позитивну сторону. Таким чином, робиться акцент на тому, що жінки це суцільні проблеми та неприємності, і що жінка не має ніяких позитивних сторін. Тобто жінка – це суцільний негатив. Таке порівняння та висновок дискримінує жінок за всіма їх якостями. У такому випадку, можливо треба звернути увагу на чоловіків, котрі за будь яких обставин не помічають ніяких позитивних характеристик та якостей своєї жінки.

«*Adam and God were walking in the garden one day and Adam said to God,*

- *'God, why did you make Eve so beautiful? 'God answered,*

- *'So you'd like her, Adam.' They walked on.... And Adam said,*

- *'God, why did you give her such lovely lips? 'And God said,*

- *'So you'd like her, Adam. They walked on.... And Adam said,*

- *'God why did you give her such a beautiful figure? 'and God said,*

- *'So you'd like her Adam.' And they walked on... Then Adam said,*

- *'God, why did you give her such a little brain? And God said,*

- *'So she'd like you, Adam!'*» [15].

Цей анекдот є двояким, оскільки є образливим як для жінок так і для чоловіків. Основна суть розкривається лише в останніх репліках. Адам описує Єву як дуже вродливу жінку, приділяючи особливу увагу її зовнішності, проте останнє питання яке він задає Богу, це «Чому в неї такий маленький мозок?». Таким чином він говорить що Єва є обділеною розумовими здібностями, що є образливим по відношенню до неї. Проте, баланс досягається дослухавши відповідь Бога на питання Адама. Єва була створена такою, щоб вона могла полюбити Адама, тобто якщо вона була б розумнішою, то нізащо б не полюбила б такого чоловіка як Адам.

«*Q: How do you know when a women's about to say something smart?*

A: When she starts her sentence with "A man once told me..."» [15].

Відповідно до цього анекдоту, жінка не може самостійно дати правильну відповідь на складне запитання про якісь важливі речі від свого імені чи просто говорити щось серйозне. Коли жінка захоче сказати щось розумне, вона обов'язково має цитувати чоловіка, оскільки самостійно на таке не здатна. Досить стереотипний анекдот, який дискримінує жінок та ставить їх на щабель нижче ніж чоловіків.

7. Перспективи подальшого розвитку досліджень

Перспективи подальшого розвитку досліджень вбачаються в становленні й розвитку поглядів на суспільне призначення чоловіка і жінки в гумористичних англомовних текстах.

8. Висновки

Мова не просто відображає природу суспільства; вона слугує основним засобом побудови та підтримки цього суспільства. Її існування та розвиток тісно пов'язані з соціальними установками людей і значною мірою залежать від їхніх соціальних поглядів і цінностей, тому соціокультурна поведінка та установки людей, а також їхні думки знаходять своє відображення у використанні ними мови.

Сексизм у мові є дуже важливим новим питанням для обговорення, якому надають значення багато країн світу. Усунення мовного сексизму лежить в площині соціальних змін. Лише змінивши соціальну структуру, можливо досягти того дня, коли жінки і чоловіки матимуть дійсно рівний статус. Найголовніше – стерти сексистські уявлення та підвищити статус жінок, поважати і підтримувати їх. Мовна трансформація може бути реалістичною на основі суспільних реформ.

В свою чергу, жарти – це фольклорні сміхові тексти, які найбільшою мірою концентрують у собі побутову оціночність. Анекдоти поступово замінюють устарілі прислів'я та приказки, котрі мають свій вплив з аграрного суспільства. На даному етапі анекдоти є одним із найпопулярніших джерел стереотипів. Основним засобом анекдотів є перебільшення та висміювання жіночих рис характеру, що в більшості випадків сприймається, як дискримінація жінок.

Список літератури:

- 1) Гусев В. Е. Эстетика фольклора. Львов, 1967. 319 с.
- 2) Chiaro D. The Language of jokes. Analysing verbal play. London, 1992. 129 p.
- 3) Raskin V. Semantic mechanisms of humour. Boston, 1985. 284 p.
- 4) Attardo S. Linguistic theories of humour. Berlin, 1994. 386 p.
- 5) Nash W. The language of humour. London, 1985. 200 p.
- 6) Щотка О. П. Гендерна психологія: навч. посіб. Ніжин, 2019. 358 с.
- 7) Птушка А. С. Структурно-композиційна класифікація текстотипів англомовного анекдоту // *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*, Харків, 2007. С. 122–125.
- 8) Мартинюк А. П. Конструювання гендеру в англомовному дискурсі. Харків, 2004. 215 с.
- 9) Агеева В., Оксамитна С. Гендер і культура: збірник статей. Київ, 2001. 224 с.
- 10) Lakoff G. Women, fire and dangerous things: What categories reveal about the mind. Chicago, 1987. 614 p.
- 11) Koestler A. The act of creation. New York, 1964. 751 p.
- 12) Lippmann W. Public opinion. New York, 1922. 427 p.
- 13) Johnson L. New woman, bloke jokes. London, 2000. 143 p.
- 14) Boskin J. Rebellious Laughter: people's humor in American culture New. York, 1997. 245 p.
- 15) Meiers M., Knapp J. 5600 jokes for all occasions. New York, 1980. 605 p.

Problems of gender discrimination of women in the texts of the English-language anecdotes

Anastasiia Ptushka

Department of Foreign Languages, Kharkiv National Automobile and Highway University, Kharkiv, Ukraine
ORCID 0000-0003-3177-5370

Abstract: The article raises the issue of gender discrimination of women in the English-language humorous texts. Sexism (or discrimination against women) is a difference or exclusion of limitation based on sex, aimed at weakening or negating the recognition, enjoyment or exercise by women of human rights and fundamental freedoms in social, cultural, political, economic, civil or any other industry. The concept of sexism began to be used by feminists to define actions and ideologies that meant discrimination against women. The feminist movement also aimed to show the public that this phenomenon is no less inappropriate and unjust than those that condemn and are directed against representatives of another faith, race or political ideas. Only the appearance of the very term «sexism» to denote and condemn discrimination of one sex against another shows that this was a huge step in the development of social consciousness, compared to the fact that earlier such discrimination was considered the norm and natural state of affairs, according to which certain functions and social roles were defined for women. Sexist stereotypes, which are themselves the result of inequality between the sexes, in turn become a tool that promotes further gender discrimination. The younger the children, the less they are able to resist powerful stereotypes aimed at representing the opposite sex, using its generally accepted properties, qualities, characteristics and shortcomings. But in light of the events taking place, gender discrimination is losing its influence and equality is emerging. The most popular sources of sexist stereotypes are vividly depicted in the English-language humorous texts, which to the greatest extent concentrate everyday appreciation. The main means of the English-language jokes is exaggeration and ridicule of female character traits. The results of the analysis allow us to say that the English-language jokes that contain a discriminatory component in relation to women are characterized by stereotyping of thought, and the main part of them can be divided into categories: jokes about grumpy women; jokes about the limited mental abilities of women; jokes about housework; jokes about women driving; jokes about greed and mercantilism of women and others.

Keywords: anecdote, humor, discrimination, joke, sexism, socialization.
